

Vreemde vogels

Just Walter

Een aantal jaren heb ik vogelreizen geleid. Dat verschaft me veel vreugden: je bent een groot aantal dagen achtereen gewoon fijn aan het vogels kijken. Verder ga je speciaal naar – in het algemeen wat verder weg gelegen – vogelrijke gebieden en dat in gezelschap van enthousiastelingen met dezelfde belangstelling.

Zodra de mensen in het busje zitten, waarvan jij de chauffeur bent, beginnen de sterke verhalen over wat de deelnemers allemaal eerder gezien en beleefd hebben. Men vindt elkaar in het delen van ornithologische vreugden, de positieve stemming komt er goed in en men verheugt zich op wat de komende week allemaal aan vogels te zien zal zijn.

Regelmatig maak je gekke dingen mee. Als je dan bijvoorbeeld al een paar honderd kilometer op weg bent vertelt een deelnemer doodleuk: 'Vorige week hebben ze mij nog moeten reanimeren.' Op mijn vraag wat de huisarts ervan vond dat hij nu deze vogelreis ging maken, zei hij: 'Ja, die heb ik dat natuurlijk niet verteld, anders had ik vast niet mee mogen gaan.' Als reisleader hoop je dan maar dat het goed gaat en denkt 'vervelend voor de groep als het mis gaat, maar voor de man zelf super om er tussenuit te knijpen terwijl hij met zijn hobby bezig is'.

Zo maakte ik op Corsica mee dat een deelnemster die net een nieuwe heup had gekregen. Ondanks de afspraak om bij het busje te blijven, klom zij toch op strandslippers (!) over de glibberige rotsblokken van een riviertje om zich bij een deel van de groep te voegen. Ook herinner ik mij de deelnemer, die vol trots de mug liet zien die hij had doodgeslagen terwijl wij nog werden omringd door miljoenen muggen in het moerasgebied in Polen dat we bezochten. En wat de denken van de twee soortenjagers die de groep in een parkje in Gibraltar een half uur ophielden omdat ze nog geen Roodborst op de lijst hadden kunnen afvinken? Ja, je krijgt vreemde vogels mee!

Door de hele dag lekker vogels te kijken en door de mooie waarnemingen, zoals de duikende Visarend die met een prooi in zijn klauwen weer wegvliegt of de onverwachte Zwarte Ooievaar, is de stemming de eerste dagen van de reis positief. In de loop van de week verandert er toch wat in de sfeer: er ontstaat een zekere pikorde, er vormen zich subgroepjes en er ontwikkelen zich langzamerhand ergernissen, bijvoorbeeld over de deelnemer die altijd op zich laat wachten of over een ander die altijd aan het raam of voorin het busje wil zitten enzovoort. Maar goed, er zijn nog een paar dagen voor de boeg, dus laten we de laatste dagen maar niet verpesten door ruzie te maken.

Op vogelreizen van wat langere duur, dus van een aantal weken, komen de ergernissen vaker naar buiten. Maar ook bij kortere reizen kan de goede sfeer wat zoekraken, bijvoorbeeld als het dagen achtereen slecht weer is en er bijna geen vogel wordt gezien. Dan kan zelfs een echtelijke relatie onder druk komen te staan: bij aankomst in een hotelletje bleek niet het aantal gereserveerde kamers beschikbaar te zijn, zodat kamers moesten worden gedeeld. Als reisleader moet je dan dat soort problemen oplossen: 'Het echtpaar X neemt natuurlijk de kamer met het tweepersoons bed'. 'Wat?!' riep de man van het stel: 'Het feit dat ik met die vrouw getrouwd ben hoeft toch niet te betekenen dat ik met haar in één bed moet liggen?' ... Tja, zo zie je als reisleader niet alleen heel véél vogels maar ook heel veel vréemde!

